

A tanácsülésen történt

Február 15-én tartotta soros ülését Kiskunhalas Város Tanácsa, ahol – a már lapunkban is közzétett – költségvetési tervet hagyták jóvá. Lényeges módosítás az előirányzatok nem történt. Szerkesztőségünk örömmel vette tudomásul, hogy a tanácsülés hozzájárult ahhoz a javaslatához, miszerint további 400 ezer forinttal támogassák a Halasi Tükör hetilappá válását.

A Szakszervezetek Városi Bizottsága nevében kért szót Bor Géza, a testülete, valamint a Közalkalmazottak és Pedagógusok Szakszervezete nevében kérte a tanácsulást, hagyja függőben azt a döntést, miszerint nem javasolják a dolgozói lakásalap képzésére fordítani az igényelt egymillió forint összegét. Az indoklásban elmondta, hogy míg az ipari és mezőgazdasági munkahelyeken dolgozó fiatal családok lakásépítésükhöz, lakásvásárlásukhoz, munkahelyüktől is kapnak támogatást, méltánytalanságnak és hátrányos megkülönböztetésnek tartják, hogy ugyanezt meg-

vonják a közszolgálatban és oktatásban dolgozó fiatal családoktól. Az említett testületek úgy ítélik meg, hogy ez esélyegyenlőtlenséghez vezet. Kérését a tanácsülés nem támogatta, mivel nem megvonásról van szó, hanem az indítványban szereplő összeg a már meglévő forgóalap növelését célozta volna, de a pénzügyi keretek jelenleg ezt nem teszik lehetővé.

Vass Lajos tanácsstag egy korábbi interpellációjára tért vissza. Akkor a tudógondozó épületét javasolta átadni a kórház elfekvő betegek részére, s válaszként azt kapta, hogy az épület felújítása lehetetlen, újra kellene építeni. A tanácsstag most újlag kérte a tanácsulást, hogy interpellációja lényegét – a kórház elfekvő részlegén való könnyítés gondolatát – ne vessék el, keressék együtt a megoldás lehetőségét.

Hugyák István kerületi tanácsstag Szabó Ferenc Alsószállás 183. sz. alatti lakos panaszt tolmácsolta interpellációjában. A szívbeteg nyugdíjas és idős édesanyja gázüzé-

melésű hűtőszekrénye 1988 júliusában meghibásodott. A Filantrop Vállalat azonnal elhárította a robbanásveszélyt – üzemén kívül helyezte a gépet – ám azóta semmi intézkedés nem történt a megjavítására, hiába a sorozatos reklamáció.

A Családsegítő Központ vezetője Tóth Istvánné azonnal felajánlotta közbenjárását. Idekapcsolta a tanácsstag azt a kérdését is, hogy a területet rendszeresen járó gépkocsis ebédszállítók kísérik figyelemmel az idős emberek életvitelét, érdeklődjenek gondjaik iránt, s jelezzék azokat.

H. T.

Csak a vak nem látja!

A költségvetés vitája közben sokan felkapták a fejüket, amikor a város közvilágításának 8,2 milliós tételéről szolt Bozár Ferencné pénzügyi osztályvezető. Megvallom, magam is csodálkozva hallgattam, hogy mérési lehetőség híján ezt az összeget átalányként fizeti a tanács a DÉMÁSZ-nak. Akkor is, ha a lámpák foghíjasan világítanak.

Hogyan állapítják meg a város áramszámláját? – kérdeztük Rácz Fodor Mihály DÉMÁSZ kirendeltségvezetőt.

A városban mintegy 90 kilométeres nyomvonalon 3692 db különböző típusú lámpa van, ami 500 kW beépített teljesítménynek felel meg. A számla két részből tevődik össze: az 500 kW teljesítmény utáni alapdíj + forgalmi áramdíj.

Mérőműszer nélkül milyen (Folytatás a második oldalon.)

A tiszta Halasért

Közelednek tavaszi ünnepünk. Az időjárás megengedi, hogy a megszokottnál korábban takarítsuk el városunk közterületeitől a tél szennjét. Kötelez erre bennünket a Hild-ermes rang is, de főként az az alapvető emberi igény, hogy rendezett, csinos, tiszta környezetben éljünk. Ennek érdekében a városvédő egyesület csatlakozásra hívja fel a város minden lakóját: vegyünk NAGYTAKARÍTÁST a közterületeinken, ültessünk virágot, fát, bokrot a házak elé, az iskolák és a munkahelyek köré. Legyenek ápoltak és tiszták utcánk, parkjaink és tereink!

Felhívással fordulunk ezért az iskolák tanulóhoz, az üzemek, vállalatok, szövetkezetek és intézmények dolgozóhoz: csatlakozzanak hozzánk!

Javasoljuk a város köztisztasági gazdájának, hogy álljanak a takarítási kampány élére: szervezzék és irányítsák a munkát. A közterületi felügyelők fékezzék meg a szeméttárolók rongálásait, felborításait, és ellenőrizzék azt is, hogy ürítéskor ne szóródjon szét a szemét.

Kérjük, ne szemeljen senki sem a városban, sem a városkörnyéki erdőkben.

Egyesületünk szakemberei szívesen adnak szakszerű tanácsot vagy segítséget akár a munkák megszervezésében, akár a faültetésben – szükség esetén kerti szerszámok kölcsönzésével is. Ez ügyben keressék Dóczy Károlyné kertész-mérnököt (Garbai Sándor u. 6., tel.: 21-833).

Kiskunhalasi Városvédő és Városszeépítő Egyesület

Nőnap, 1989.

Hőségben ágyadon fekszel ruhátlan,
hajad sötét, bőrod kéken ragyog,
moccanni sem merek a szöglet-árnyban,
mert rád terültek mind a csillagok.

Az asszony karcsú pálmák közt emelte
szürke haját messzi észak fele,
hol fia nyargal zivatart terelve,
hóködből csillog unokák szeme.

Anyóka matat hegyi pince alján,
az égen telt koporsók úsznak el,
tört ablak mellett a kék semmi partján
késél répat kotorva ciripel.

(Weöres Sándor: Nő-alakok)

Halasi kórkép

Egy február eleji, ködöt megtartó napon, hajnaltól késő éjszakáig ismerkedtem családostokkal, sebesült lelkűekkel, a fájdalomra, érzékenyekkel, a melankólia eljegyzetteivel. Villanásnyi szerepet kapnak benne nemcsak a kiszolgáltatottan sodródók, de szürke kisvárosi életünk szerencsétlenjei, reménytelen hajótöröttjei, szétmálolt életű figurái is.

Nagy úr az éhség...

A konténer fedelének csapódására lettem figyelmes. Még nem láttam az alakot, csupán tüdejének apró zihálását hallottam. Közelébb lépve, a látvány mellbevágott. Apró termetű öregember turkálta botjával a lakóház tegnapi szemetét, mellette a foszlott

zsákjában a reggeli termés.

– Jó munkát Bátyámuram! – köszönök rá – lesz-e kövér disznó az idén?

– Az bizony jó lenne, de hát nem telik rá. Van pár csirkém. A maradék kenyeret a gazdának szedem össze, kapok pár forintot érte. Aztán meg találom itt magamnak is egy kevés belevét.

– Itt a konténerben?

– Valahogy csak élni kell... lhol ni egy befőtt! Leszedem a penészt róla és a többi még megehetem.

– ...és a nyugdíj?

– A mama még él, fűteni, kicsit világítani kell, meg aztán a sok gyógyszer... a mama legálább naponta egyszer egyen meleg ételt.

(Folytatás a második oldalon.)

Aki a szünetben kisebbségben maradt, és bentmaradt. (Ferincz-fotó)

A „cenzor” válaszol

Február 18-án „megyegyűlést” rendezett az MDF városunkban. Ö. Kovács József városunk levéltárosa, az MDF tagja a megyegyűlésen olvasta fel írását „Kisvárosi nyilvánosság és rendszerfoltosság” címmel, melynek lényege lapunk bírálata volt. A megközelítés és az elemzés inkább politikai, mintsem tudományos, szakmai jellegű volt. Talán éppen ezért lehetséges az, hogy Ö. Kovács József néhány tévedését tettenérjük, állításait szaván fogjuk.

Ö. Kovács József többek között ezt mondta: „Tárgyilagosságra törekedve el kell mondani, hogy 1987. őszéig a Halasi Tükörben felfedezhetők voltak a valódi újságírás és valóságábrázolás csírái. Valószínűleg az akkori megyei pártvezetés szemében az utolsó megengedhetetlen határátlépést akkor követte el a szerkesztőség, amikor az országgyűlési képviselőnk a kelleiténél őszintébben nyilatkozott a parlamenti munka anomáliáiról, a szakértelem hiányáról (1987. augusztus 19.). Rövid kivárás (3 szám) majd jött a diktátori parancs: a szerkesztőt eltávolítani, és kissé profilt kell váltani.”

Nos, hogy mik voltak a „valódi újságírás és valóságábrázolás csírái” az akkori Halasi Tükörben, sohasem fogjuk megtudni Ö. Kovács írásából, mert erre a lényegtelenre később sem tért ki. Mi viszont az említett esetről nem csak a „tárgyilagosság valóságát”, hanem az igazságot is tudjuk, persze nem az általa ismert módon. Tudniillik az akkori szerkesztő (Kutasi Ferenc) elbocsátását tölem nem követelte senki, megjegy-

zem hiába is követelte volna. Igaz viszont, hogy a megyei pártvezetés részéről bizalmatlansági indítványt kaptunk, amit a szerkesztő bizottság (Kutasi Ferenc jelenlétében) egyhangúlag leszavazott, s ezt írásban közöltük a megyei pártvezetéssel. A kiadó nevében Forgács Péter igazgató utasította vissza az indítványt. Ennek ellenére Kutasi Ferenc a szerkesztőséggel szemben teljesíthetetlen követelésekkel (emeljük duplájára tiszteletdíját) állt elő. Ezt nem tudtuk teljesíteni, ezért ő felmondott, amit a magunk részéről tudomásul vettünk. Ennyi a történet, s ennek bizonyosságáról a szerkesztőségben őrzött iratokból bárki meggyőződhet.

Ö. Kovács másik állítása: a halasi kisgazdapárt „... 82 éves, 43 börtönt megjárt és igazságtalanul elítélt elnöke hogyan jut 1988-ban arra az elhatározásra, hogy nincs az rendjén, ha a városvezetők harcban állnak egymással. Nagy Szedor István, többször tárgyalt velük – a Hazafias Népfrent bevonásával –, a sajtó azonban erről sem írt.”

Töredelmesen bevallom, hogy valóban nem írtunk ezekről a tárgyalásokról, mivel nem tudunk róla. De ez a kisebbik baj. A nagyobb az, hogy nem tudnak róla sem érintettek, de még csak a Hazafias Népfrent sem. Mi hát az igazság, vagy tán nem hiteles a történész forrása? Persze nem igazán ezek bosszantanak, hiszen e tévedések, a félrehallások, hamis információk eredményei is lehetnek. Tegyük fel, hogy így van, de akkor elmulasztotta a forrás ellenőrzését, pedig csak a telefonszám kellett volna felemelnie. Vagy nem is velünk akar beszélni csak rólunk?

A sértő vád Ö. Kovács sommás ítélete, amikor azt mondja: „... ez a sajtómunka még mindig elsődlegesen monolit pártérde-

ket szolgál és nem igazán őszinte, nem igazán valóságghű...” Magyarán nem tesz mást, mint pártérdekből hazudik, vagy félígazságokat mond. De kik hazudnak – kérdezem – talán a társadalmi újságírók, a nyilatkozók, netán mi hamisítjuk meg az írásokat a szerkesztőségben. Erre persze nem kaptunk magyarázatot. Arra sem, hogy konkrétan mikor és miben hazudott a Halasi Tükör. Hogy tévedhetetlenek vagyunk, azt nem mondtuk soha, hogy „nem igazán árnyalt és nem igazán plebejus szemléletű” magunk is látjuk, de a hazugság vádját visszautasítjuk.

Ö. Kovács József azt állítja, azért van a pártbizottságon a szerkesztőség székhelye, mert nyilván felügyeli a lapot. Nem mondom, egyszer-kétszer történt ilyen kísérlet, de miután ez nem járt sikerrel, így maradt a „békés” egymás mellett élés. Megjegyzem a szerkesztőség ki fog költözni a párt házból, de nem az összeférhetetlenség miatt, hanem üzleti érdekből.

„Monolit pártérdeket szolgálunk” mondta Ö. Kovács József. Megkérdem vajon ha csak azt tennénk, akkor ki szolgálna a lap érdekeit, mert tudniillik ez piaci termék, ezt nekünk kéthetente el kell adni, s mi a saját érdekünkől nem mondunk le.

Lapgazdáinkat tiszteljük ugyan, de a Halasi Tükört az olvasónak írjuk, s nem az MSZMP első titkárnak, vagy netán az MDF helyi képviselőinek. Hogy ezt milyen színvonalon tesszük, ítéletet mond róla az olvasó, hiszen a vásárló alkalmanként 5 forintjával voksol, s nekünk ennél több bizonyosság nem kell.

Földi Lajos

Veszélyes hulladék (gyűjtés)

Hosszas vajdás után, most már bizvást beszélhetünk arról, hogy a MEH halasi telepe átköltözik a vasúton túlra, a majsai úti, új területre, azt ugyanis már tavaly körülkerítették. A jelenleg egy magánházak területén működő MEH-telep nem kis forgalmat bonyolít le. 1988-ban 4600 tonna vegyes hulladékot vett át, kezelt és továbbított. Ez a mennyiség 10 százalékkal több, mint az 1987-es mennyiség volt. Ebből a mennyiségből mintegy 35 százalék lakossági gyűjtésből származik, elsősorban az iskolások jóvoltából.

A lakossági begyűjtésből megmaradt, a felnőttekre eső tonnák mögött pedig a gyűjtők végtelen sora áll. A MEH-telep átköltöztetésével a nem közületi, a nem lovas-kocsival, csettegővel szállítók számára a begyűjtőhely megközelítése igen veszélyes lesz. A MÁV vasúti átjáró lezárásával alaposan meghosszabbodott út, vagy a Mező Imre u. – Kárács utcán át az 53-as főutat kereszteve, vagy a vasúti felüljáró igénybevételével kanyarodik rá a majsai útra, ami ugyebár együttjár azzal, hogy a kiskocsit, gyerekocsi alját, taligát, kerékpárt toló, vas vagy papírhulladékot szállító gyerekek, de a felnőttek is hosszasan a nagyforgalmú 53-as főútvonalon, majd végül a

záróvonalas vasúti felüljárón kénytelenek közlekedni. Sok idős ember is gyors, biztos pénznek tekinti, ha újságját, vasszereményeit eladhatja a telepen. Ők is roszga kocsikon, kerékpárjuk csomagtartóján, dülöngő kerekű, magukgyártotta szállítóeszközökkel járkálják az utat.

A felüljárón ki és hogyan előzi majd őket? 1900 tonna a lakosságtól! Nem elhagyható mennyiség. Már pedig ez a mennyiség 10–15 kilós újságpapírból és más kisebb mennyiségű hasznos hulladékból áll össze, melyet egy sor ember, gyerek szállít be a MEH-telepre. „...a hangyaszorgalmú úttörőkre a jövőben is számíthatunk...” nyilatkozta a Délmagyarországi Nyersanyaghasznosító Vállalat főosztályvezetője.

Könnyműködés lenne ilyen körülmények között ösztönözni az ifjúság fokozott szorgalmát. Megoldást kell keresni és találni! Helyet és bizományost, bizományosokat kell keresni a város belterületén, saját háznál, használaton kívüli üzlethelyiségben, vagy éppen konténeres gyűjtőhely felállításával, hogy gyermekeink, iskolásaink és mások, ne testi épességük veszélyeztetésével kényszerüljenek eljutni az új MEH-telepre.

Harmos Jenő

A téli égboltunk legfényesebb csillaga

A Szóthás Csillagot, a Nagy Kutya csillagképben levő Sírúst már az Óegyiptomi birodalomban az új év és az áradás hozójaként tisztelték. Amikor először jelent meg a Sírús a hajnali égbolton a Nappal egyidőben (heliakus kelés) közeledett a Nílus évenként esedékes áradása. Az egyiptomi mozgószobrászok szempontjából ennek óriási volt a jelentősége. A Sírús ezen felül döntő szerepet játszott az egyiptomi naptárban is. Az egyiptomi év közvetlenül a Sírús első hajnali megjelenésével vette kezdetét. A fényes csillag feltűnése az égbolton más kultúrák érdeklődését is felkeltette. A közeimben is sokat hallottak magáról. Bessel (1784–1846) 19. századi csillagász felfedezte a tündöklő Sírús első „rejtélyét”, a Kutya csillag szokatlanul változó saját mozgását, amelyek a megfigyelés minden hibalehetőségét levonva is megmagyarázhatatlanok maradtak. Bessel gyanította, hogy a Sírús körül egy láthatatlan kísérő kering, amelynek mozgása megzavarja a Sírús pályáját. 1861-ben Clark amerikai optikus felfedezett egy parányi fényfolyót a Sírús mellett ahol Bessel gyanította. A Sírús kettőscsillag. Közös súlyponti keringést végeznek egymás körül. Az „A” csillag tömege 2,5-szerese a Napénak. 8,7 fényévre van tőlünk, – 1,37 fényrendű csillag. Átmérője 2500 000 km. A „B” kísérő 1,05 Napot, átmérője 11100 km. Sűrűsége 3 milliárd kg/m³, 50 évenként kerül meg a főcsillagot. Megfigyelése 1973-ban volt kedvező.

Balogh István

A Faipari Vállalat tervei

– Milyen volt a vállalat 1988. évi eredménye? – kérdeztük Király István igazgatót.

– Termelési értékünk 218 millió forint volt – mondotta Király István – és a tervezett 16 millió forint eredménnyel szemben 22,2 milliót értünk el.

– Hová szállítja a vállalat a termékeit?

– Tíz Tüzép-központ 700 telepére szállítottunk, valamint több átszerezésre. A termékek 79 százalékát a tüzépen keresztül értékesítjük. A BNV-n bemutattuk termékeinket és a teljes évi kapacitásunkat 1989-re lekötöttük.

– Milyen volt a vállalat termelési eredménye?

– Tavaly egymillió forint volt az egy főre eső termelési érték. A mi profilunkban ez igen jó eredménynek számít.

– Hogyan hatott az áremelkedés?

– Az át nem hárítható anyagáremelkedések nyereségcsökkenést okoztak. Májusban már az alapanyag árak emelkedése miatt 3,5 százalékos áremelésre kényszerültünk, ami még nem csökkentette a keresletet termékeink iránt.

– Milyen volt az anyagellátás?

– Sajnos a Szovjetuniótól elég gyenge minőségű fenyőfűrészárut kaptunk. Mégis a legtöbb problémát a vasalat, a ragasztó, valamint a tömítőanyagok hiánya okozta. Karácsony előtt majdnem leálltunk anyagihiány miatt.

– Milyen bért fizetnek?

– Tavaly 2,5 százalékos béremelést terveztünk és 3 százalékot hajtottunk végre. Az egy főre eső kereset meghaladta a 93 ezer forintot. 6,5 millió forintot költöttünk fejlesztésre, ami 8 százalékkal növelte a vállalat vagyonát. Sikeres tanműhely-bővítési pályázatunkra a 4 milliós saját alapoz 2,3 millió forint támogatást kaptunk. Az építést saját részlegünk végezte el. Már tíz éve képezünk szakmunkástanulókat, mert ez a feltétele annak, hogy jó minőségű termékeink legyenek. Jelenleg is 42 tanuló van.

– Mondta, hogy ez évre már lekötötték kapacitásukat. Mi ennek a nagy keresletnek az oka?

– Elsősorban termékeink jó minősége, de nem elhanyagolható az sem, hogy az or-

Milliók nyeremények

Ketten üldögélünk a kávéház egyik asztala mellett. Körülöttünk senki sem volt nyugodtan beszélgettünk.

– Munkatársától hallottam, hogy nyugdíjba készül. Igaz a hír? – kérdeztem a Totó-Lottó helyi kirendeltség vezetőjét, Keresztes Györgyöt.

– Valóban így van, jók az értesülései – válaszolt mosolyogva.

– Ön ebben az évben tölti 60. születésnapját, kérem beszéljen életének fontosabb állomásairól.

– Hat évtized alatt sokminden történik az emberrel. Velem is megtörtént jó és rossz is. S hadd ne beszéljek most a rosszról. Szülővárosomban, Kiskunhalason végeztem el az elemi iskolát, majd a nyolcosztályos gimnáziumot. Azt követően három évig katonáskodtam, tartalékos hadnagy vagyok. A katonaság után hat évig „pendlíztem”, több munkahelyem volt. Három évtizede a Totó-Lottó halasi kirendeltségén dolgozom. Közben megnősültem, három felnőtt gyermekem és több unokám van.

– Különös szerencsémre a szüleimtől egész életemre szóló nagyon hasznos tanácsokat kaptam. Például, hogy Istent tisztelő legyek, szeressem a Hazámat, a szüleimet és a munkámat. Ezeket a nem címzett nagyon fontos alapelveket úgy érzem, az elmúlt évek során érvényesíteni tudtam. Szeretem a családomat, a munkámat, templomba jelenleg is járok. Bizonytalan helyzetek számomra is többször adódtak, de a Hazámhoz mindig hű maradtam.

– Milyen örömet jelent a munka az Ön számára?

– Harmanc év alatt tulajdonképpen nagyon sok szerencsejátékkal kerültem kapcsolatba. Boldog voltam amikor a kirendeltségen vásárolt szelvényekkel kisebb-nagyobb összegeket nyertek a játékosok.

– Volt nagyobb nyeremény is?

– Az egyik „totózó” 1 400 000 forintot nyert. De néhány száz ezer nagyságrendű összeget többen is nyertek. A szerencse tehát nem került el a szenvedélyesen totózó, lottózó környékiekkel sem.

– Mióta lehet totózni, lottózni Magyarországon?

– Totózni 1947 óta, lottózni 1958-tól.

– A kirendeltségen milyen mértékben növekedett a forgalom?

– Az első években egymillió forint alatt, az utolsó évben tizenhét millió forint feletti volt a forgalom.

– Ahogy Ön mondta, életének első két szakaszában tanult, katonáskodott, dolgozott, családot alapított és tisztességesen nevelte fel gyermekeit. Hogyan tervezte meg életének harmadik szakaszát?

– Szeretnék cselekvően és értelmesen élni nyugdíjas koromban is. S hogy konkrétan mennyit és hol fogok dolgozni majd, az mindig az egészségi helyzetem és a lehetőségek függvénye lesz.

– Köszönöm a beszélgetést. Hosszú életet, nagyon jó egészséget és eredményes munkát kívánok Önnek.

Gazsó Béla

Te rongyos élet

Zuhanó életszínvonalunk természetes velejárója az egyre laposabb pénztárca. Manapság egyre kevesebben tehetik meg, hogy egy-egy ruháért öt-hatezer forintot adjanak. Virágzik ezzel szemben a rongyos boltokban, a turkálókban eladásra kínált használt, ám olcsó ruha piaca. Hogy is néz ez ki Halason? Ezt igyekeztem körutam során feltérképezni.

Hat évvel ezelőtt, elsőként látott a használt ruhák adásvételében üzletet Lakos Ilona, aki magánkereskedői igazolványt váltott ki. A belvárosban, a Posta utcában nyitott üzletben főleg külföldi csomagokban kapott, igényesebb női ruhák bizományi értékesítését vállalta. Üzletét három évvel ezelőtt a Bem utcai háziorvos egyik garázsába tette át. Állandó vásárlói főleg az értelmiségi hölgyekből adódnak, jellemzője, hogy a ruhák mellett drága egyedi írta- és szőrmebundák bizományi értékesítését is vállalja.

Az első bolt nyitását a helyi faipari szövetkezet követte, az Eötvös utcában megnyitott használt ruha bolt négy éve állja a vevők ostromát. Készletét a Temaforg Vállalaton keresztül, Budakalászlóról szerzi be, a bálában érkezett külföldi használt ruhák bontás után nagy kupacban kínálják magukat. A hölgyek bevallása alapján itt lehet a legjobban „turkálni”. Valamikor a kilóra mért ruhát százötven forintért adták, ez előbb kétszázhatvan majd jelenleg háromszáz forintra ugrott. A kereslet így is óriási. Az üzlet havi forgalma háromszáz ezer forintot is meghaladó. Év végén azokból a ruhákból, melyek a négy év során nem keltek el, darabonkénti tíz forintot áron kiadásra csínáltak, így a raktár kiürült, azóta megérkeztek az új bálacso-

magok. Ottjártamkor is legalább nyolcan matattak a ruhahalmok között.

A belső „fülesek” szerint nagyon jól megy még az Arany János utcában üzemelő bolt, melyet a Kiskunfélegyházi Primőr szövetkezet üzemeltet. Itt a külföldi ruhákat 380 forintos különkénti áron kínálják, emellett nagyker raktárakból új ruhák és lábbelik is vásárolhatók, zömében 30–40 százalékkal olcsóbb áron, mint a többi üzletben. Ezért van is forgalom, az üzemeltetőnő elmondta, nincs oka panaszkodni havi forgalma felül van a negyedmillió. Az üzlet második éve működik.

Az Eötvös utcában – a ktsz szomszédságában – nyitott boltot a Kecskeméti Textiltisztító Szövetkezet. A Ru-Ci elnevezés szerint vegytisztított, vasalt, vállfázott használt ruhákat és cipőket kínálnak, a száz ezer forintos árukészletet hette frissítik. A minibolt forgalma 60–70 ezer forint között mozog havonta.

A helyi Vörös Október Tsz az üzemeltetője a vásárcsarnokban működő rongyos boltok. A szerződéses üzlet láthatóan jól megy, most éppen 60 forintért zakó és 100 forintért kabát-

vásárt tart. Kósa Sándorné a ruhahegyek között elmeséli, hogy kliensei főleg a hetipiacokra beérkező, zömében tanyán élőkből tevődik ki. A meglehetősen nehéz anyagi körülmények között tengődő emberek körében óriási az érdeklődés az olcsó ruhafélék iránt, nem baj, ha viseltes is, ott-hon, munkára még jó.

A Bem utca üzletkor sarkán második éve üzemel a Holmi nevet viselő magánüzlet, ahol kizárólag cseccsemő és gyermek használt holmikat, babakocsikat adnak-vesznek. A bolt zsúfoltsága szerint erre az üzletágra is nagy a kereslet.

A Mátyás téri KUNÉP ház alatti üzletsorban évvégén nyílt meg a Füllés bolt, melyet Velez Györgyné üzemeltet. Méterárakat, pamutot, blúzokat kínál olcsón, emellett a fővárosból szerzi be használt ruhaneműt. Elmondta, hogy bizományi értékesítést nem vállal. Karműtáshíra innen, a Kossuth utcában a Mini-bizományban Tamóczi Lajosné is vesz-ad használt szoknyákat, blúzokat, ingeket. Természetesen emellett a bizományi termékskálát minden portékája megtalálható itt, a legtöbb a műszaki használt cikkek közül található.

A körkép ezzel korántsem teljes. A MEH városi telepén is árucseréből származó import bála kilós értékesítését szokták időnként végezni. Óriási rá a kereslet. A piacon, a Harangos téri használt piacon egyaránt többen kínálnak szebb napokat meglátott használati cikket, köztük ruhát is eladásra. A MÁV székházban, a Gózon István művelődési házban is alkalmanként szoktak ruhavásárt rendezni. Na, és ott vannak a lengyelek, akik hetek óta a Park áruház mellett kispiacon délelőttől sötétedésig valóságos bazárt tartanak. Kapható itt minden, a sportcipőtől az alsónadráig.

Nem nehéz megjósolni, ennek a „rongyos” üzletágnak még hosszú ideig komoly sikere lesz.

Horváth Róbert

Lapzártá után érkezett szerkesztőségünkbe egy panaszos levél, amelyben egy kisnyugdíjas olvasónk megaláztatásáról számolt be. Sérelmezi, hogy a Faipari Szövetkezet Eötvös utcai boltjában hátrányos megkülönböztetés érte több ízben, legutóbb – egy az OTP-ből érkezett csoport miatt – felszólította az eladó, hogy hagyja abba a vásárlást, s jöjjön máskor. Leveleiben azt kérdezi, megtehetik-e ezt vele és több vásárló társával, az ő pénzük nem ér annyit, mint más kiválasztottaké?

A Termelés és Ellátásfelügyeleti Osztály válasza egyértelmű volt: Nem. Nyitvatartási időn túl minden gazdálkodó szerv saját hatáskörében megteheti, hogy egy-egy vállalat dolgozóit csoportjának külön vásárlási lehetőséget ad, a hivatalos nyitvatartás ideje alatt ezért nem zárhatja be a boltot.

H. T.

A „Halas” típusú ajtó szerelése

